

пехотинецъ отъ самоковската рота съ карабината си, сабята и 3 патронаша, навърно е отишълъ въ селото си, ще се на-
мъри. — Манастирските пандури съ сбирщина отъ македон-
ски комитаджии на пенсия. — Днесъ не излизахъ вънъ. —
Щълъ да дойде, казватъ, Гюзелевъ. — M-me Lascelles préside
[г-жа Ласелъ представителствува].

4 августъ/23 юлий, сръда. Дойде на мястото на Пет-
ронова Гидровицъ, подпоручикъ отъ 1 сотня, струва ми се
имеретинецъ, живъ младъ момъкъ, има нѣщо детинско въ
него. Неговите опити да говори французски, гимнастически
фокуси (скачане презъ масата, премѣтане, шагитѣ при рибо-
лова съ англичанитѣ). Презъ дена преписвахъ отъ ржкописи-
тѣ, легендата за Св. Иванъ Рилски отъ Скилица, интересни
нѣща за София отъ Ман. Комнинъ. — Вечеръта бѣше весе-
ло на чая у княза.

5 августъ/24 юлий, четвъртъкъ. Преди пладне писахъ.
Подиръ пладне направихме излетъ на коне по цѣлата Илий-
на река чакъ до вѣковните гори, презъ стари изгнили пъно-
ве, гъста хладна сънка, буйни корени, мочури, шумещи по-
тоци, стари мостове. Colossale Ameisenh  fe [грамадни мра-
вуняци]. Гористи краища. Почивка въ вѣковната гора.
Назадъ. Диво казашко конче. Галопъ по Владичина ли-
вада, неочеквано се спрѣхме и азъ щастливо се намѣрихъ
на земята подъ коня. — Вечеръта бѣше полѣно докторовото
мушамено палто на чердака.

6 августъ/25 юлий, петъкъ. Цѣлиятъ день бѣхъ въ
стаята си, писахъ писма на Павловича въ Парижъ, на Вален-
та, на Ягича, на чешкия проф. Ржезничекъ. Подиръ пладне
спахъ. Вечеръта пристигна Гюзелевъ. Мойтѣ приготовления
за заминаване. Съ Гюзелева вечеряхъ самичъкъ.

7 августъ/26 юлий, сѫбота. Сутринъ преписахъ жи-
вота на св. Иванъ отъ Скилица. Днесъ имаше ловъ, но пакъ
несполучливъ. Подиръ пладне съ Коха и Краузе ходихме при
св. Ивана, две черквички на гористия склонъ въ лѣво отъ
самоковския путь, живѣятъ тамъ двама монаси, бѣха тѣкмо
въ манастира. Ние оставихме конетѣ вънъ и се вмъкнахме
вътре. Живописъта е подобна на тази въ манастира (ада).
Хубавъ изгледъ на долината, къмъ самоковската пролука,
къмъ манастира. Слънчевъ гористъ склонъ. Отсрещниятъ е
сѫщо лесистъ, нагоре пасбища. По-горе надъ двата се издигатъ
черквички (тукъ е билъ, очевидно, най-стариятъ мана-
стиръ), пещера, ала не влизахъ въ нея. Интересна тема: кри-
тичень разборъ на легендитѣ за св. Ивана — Евтимиевата,
Скилицовата, простобългарската у Хилфердинга и т. н. Ва-
женъ въ нея е пасажътъ за основането на манастира и за
посещението на царя Петра, най-важниятъ критиченъ пунктъ.
Най-стара е Скилицовата. — Гюзелевъ играеше печална роля